

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 60616 af 15/12/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-104-98 om tandbehandling - manglende tandanlæg

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201812-97

Ankestyrelsens principafgørelse O-104-98 om tandbehandling - manglende tandanlæg

Resume:

Der skulle ved ansøgning om hjælp til tandbehandling ses på tandsættet som helhed, herunder det samlede antal aplasier og disses placering.

I den konkrete sag kunne der dog ikke ydes hjælp til tandbehandling (implantater) af manglende tandanlæg (aplasi) i underkæben.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det manglende tandanlæg i venstre side ikke efter en tandlægelig vurdering skønnedes at medføre funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det manglende tandanlæg i højre side heller ikke udløste et behandlingsbehov, da den ansøgte behandling i højre side primært skyldtes tabet af to kindtænder, en tilstand, som ikke skyldtes aplasi.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1

Vejledninger:

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistandslovens § 58 - NKH 06.09.34 - Tandproteser

Sagsfremstilling:

En 39-årig mand søgte om hjælp til tandbehandling på grund af manglende anlæg af 6 tænder, 4 små kindtænder i overkæben og 2 kindtænder i underkæben, 1 i hver side. Endvidere havde ansøger mistet 2 store kindtænder i højre underkæbe (7, 6-) og var ved at miste en kindtand (+6) i overkæben.

Kommunen bevilgede hjælp til tandbehandling (implantater) af overkæben med 79.000 kr.

Kommunen gav samtidig afslag på hjælp til tandbehandling af underkæben. Kommunens tand lægekonsulent havde udtalt, at manglende anlæg af 5,-5 ikke i sig selv udløste tilskud efter § 58, hvis funktionen af de øvrige tænder var acceptabel og at behandlingsbehovet i højre underkæbe primært skyldtes et uhensigtsmæssigt tab af 2 kindtænder.

Ankenævnet ændrede kommunens afgørelse. Nævnet lagde vægt på udtalelsen fra sin tandlægelige rådgiver, og skønnede, når hensås til antallet af manglende tandanlæg og disses placering, at ansøgeren var omfattet af bistandslovens § 58, også for så vidt angår underkæben. Nævnet tog ikke ved sin afgørelse stilling til omfanget af behandlingen, idet tandtab af 7, 6- ikke var omfattet af lovens § 58.

Af udtalelsen fra nævnets tandlægekonsulent fremgik bl.a., at ansøgers tandstatus ville have været bedre, hvis de 2 kindtænder i højre side af underkæben ikke var mistet, men det ville ikke have ændret ved, at

det var nødvendigt at erstatte 5- og -5, da de to små kindtænder i underkæben var vigtige i den endelige bidkonstruktion, da de hindrede elongation af 3+ og +3.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der ved vurderingen af de manglende tandanlægs betydning for tyggeorganet alene skal lægges vægt på det samlede antal aplasier eller om der kan lægges vægt på tandsættet som helhed, herunder manglende tandanlæg, der ikke er omfattet af § 58.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der ved vurderingen af ansøgningen om hjælp til tandbehandling skulle ses på tandsættet som helhed, herunder det samlede antal aplasier og disses placering.

Ankestyrelsen var således enig i, at der var et behandlingsbehov i overkæben, idet de manglende tandanlæg måtte siges funktionelt at påvirke tyggeorganet, jf. § 10, i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58. Ansøger måtte derimod selv betale for implantatbehandling som følge af tab af tanden +6, der ikke skyldtes aplasi.

Ankestyrelsen fandt derimod ikke, at der kunne ydes støtte til behandling i underkæben efter bistandslovens § 58.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det manglende tandanlæg i venstre side (-5) ikke efter en tandlægelig vurdering skønnedes at medføre funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger. Mellem rummet i venstre side var således ikke så stort, at det forelå et behandlingsbehov.

For så vidt angik behandling i højre side af underkæben, var det ligeledes Ankestyrelsens vurdering, at det manglende tandanlæg (5-) ikke udløste et behandlingsbehov. Den ansøgte behandling i højre side af underkæben skyldtes primært tabet af to kindtænder (7,6-), en tilstand, der ikke skyldtes aplasi.

Der kunne derfor ikke ydes hjælp til denne behandling.

Ankestyrelsen ændrede således nævnets afgørelse.

Den hjælp, der var ydet som følge af nævnets afgørelse, kunne ikke kræves tilbagebetalt.